

INFORMATIONSBULLETTINEN

NYA PERU

NOVEMBER 2000
NUMMER SEXTON

ORGAN FÖR VÄNSKAPSFÖRENINGEN
SVERIGE - DET NYA PERU

**8-ÅRS DAGEN AV ORDFÖRANDE
GONZALOS TAL: PKP leder den
internationella kampen till
försvar för Anförarskapet!
SITUATIONEN I PERU: Den gamla
staten faller samman
mer och mer!**

REDAKTIONEN HAR ORDET

Vi kan konstatera att den ökade uppmärksamheten kring Peru i både svenska och internationella media håller i sig, vilket givetvis framtingats av själva Folkkrigets frammarsch. Även om nedtystandet av nyheterna om folkkrigets segerrika aktioner fortsätter, så har väl de flesta hört om den gamla ruttna peruanska statens totala kris: skandalen med Perus egen "Gestapo"-chef Montesinos, Fujimoris avgång, yankeeindianen Toledos s.k. "opposition", och "upproret" inom de reaktionära väpnade styrkorna. Denna totala kris för den gamla peruanska staten, de härskande utsugarnas stat, är ett direkt resultat av folkkrigets utveckling, och det skall vara klart att om några av de ledande fascisterna och folkmördarna "avgår", så är det för att de inte lyckats tjäna sin herre Yankeeimperialismen tillräckligt väl – dvs. konkret att de inte lyckats lösa reaktionens första uppgift, att krossa revolutionen. Det skall också vara helt klart, att den s.k. "oppositionen" inte vill något annat än att ta över samma fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande regim efter Fujimoriklicken. Ni finner mer om händelserna i detta nummer av Nya Peru, och vi kommer att fortsätta rapportera om utvecklingen.

En annan faktor som gör det allt svårare att helt tiga ihjäl den peruanska revolutionen är Partiets framgångsrika arbete i utlandet. Vi har redan i Nya Peru 12-14 rapporterat om kampanjen till försvar för Ordförande Gonzalos liv, och om hur Partiet genom sin alstrade organisation MPP (Folkrörelsen Peru) leder arbetet med Organisationen till Försvar för Anförskapet (ODJ). Vi kan nu rapportera att denna kampanj fortsätter att utvecklas med stora framgångar. Den 21 oktober genomfördes en segerrik konferens i Frankfurt am Main, Tyskland, och flera andra kommer att äga rum på olika platser i världen innan året är slut. I detta nummer har vi glädjen att kunna presentera svenska översättningar av dokument från denna konferens samt det upprop som undertecknades av MPP och andra organisationer och kallade till att fira 8-årsdagen av Ordförande Gonzalos Tal.

Även här i Sverige har arbetet till stöd för Folkkriget i Peru fortsatt att utvecklas, och sedan förra numret har VfsNP genomfört firanden, offentliga

möten och andra aktiviteter i samband med Hjältemodets Dag, Årsdagen av Partiets grundande och givetvis 8-årsdagen av Ordförande Gonzalos Tal. Dessutom har vi som vanligt haft vårt årliga sommarläger, som förutom mycket givande studier även bjöd på lyckade sportaktiviteter, dans och bad, för att inte nämna festen den sista kvällen. Vi ser redan fram emot nästa år. Vårt arbete fortsätter den närmaste tiden med bl.a. firandet av Ordförande Gonzalos och Folkets Befrielsearmés dag den 3 december och vår traditionella nyårsfest, där våra medlemmar och sympatisörer från hela landet möts och firar det nya året och de uppgifter som ligger framför oss.

Som sagt, folkkriget fortsätter att marschera mot erövrandet av Makten i hela landet, vilket återspeglas även i det internationella arbetet, och det blir allt svårare för imperialismen, världsreaktionen och revisionismen att dölja detta för massorna. Ett nära exempel på den ökade uppmärksamheten kring Folkkriget är den peruanska filmen "Kurage" som Sveriges Television nyligen visade, och vilken vi behandlar i en artikel i detta nummer, en artikel som även går lite djupare in på de frågor som filmen berör. I övrigt finner ni som vanligt nyheter och annan information om folkkriget och det internationella arbetet.

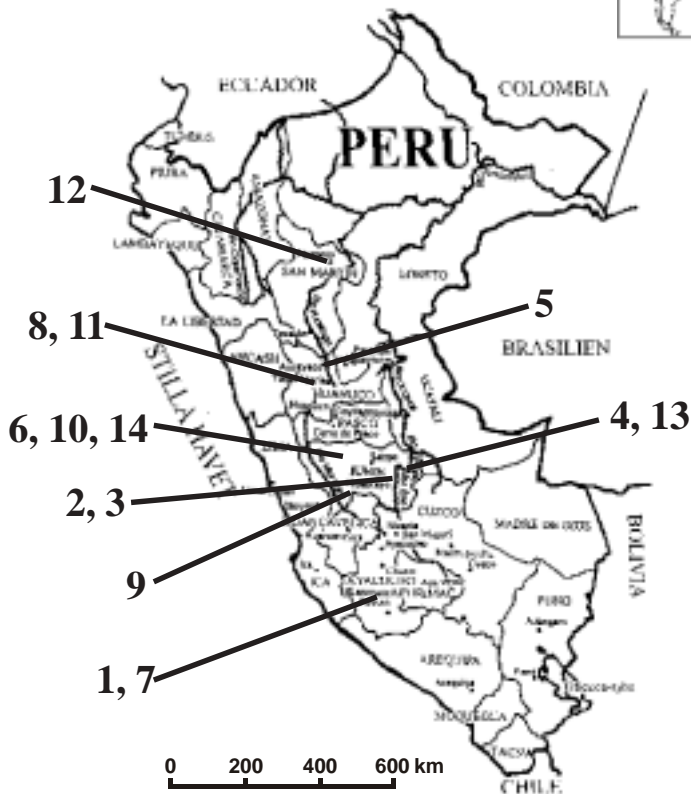
Redaktionen.

I N N E H Å L L S F Ö R T E C K N I N G

Redaktionen har ordet.....	sid. 2
Ett urval av aktioner genomförda av FBA, juli - november 2000.....	sid. 5
Angående filmen "Kurage" och sanningen om María Elena Moyano.....	sid. 9
Upprop	sid. 23
Resolution	sid. 26
Angående Fujimoris avgång	sid. 28
VfSNP Programförklaring Spanska	sid. 34
VfSNP Programförklaring Svenska	sid. 36
VfSNP Programförklaring Engelska.....	sid. 38

FOLKKRIGET KOMMER OUNDVIKLIGEN ATT SEGRA

Kartan visar aktioner av FBA. Siffrorna är hänvisningar till aktionerna i artikeln

Ett urval av aktioner genomförda av FBA juli – november 2000

#1: Början av juli 2000

FBA tillintetgör ett antal soldater ur de reaktionära väpnade styrkorna i en konfrontation i Ayacuchos djungler.

#2: 4 juli 2000

Kombattanter ur FBA konfiskerade mer än ett halvt ton livsmedel på floden Ene, vid samhället Quiteni i det inre av provinsen Satipo. Fartyget transporterade mjölkpulver inom ramen för den gamla statens korporativa ”Ett glas mjölk”-program.

#3: 5 juli 2000

Tungt beväpnade kombattanter ur FBA anföll tre båtar på floden Ene, Satipo. De konfiskerade produkter såsom fiskkonserver, kex, mjölkpulver och kondenserad mjölk, som den gamla staten transporterade inom ramen för det korporativa programmet kallat PRONAA (Nationella Programmet för Livsmedelsbistånd).

#4: 5 juli 2000

FBA går in i tre byar i Satipo, samhällena ”Los Angeles”, ”Shapos” och ”Sol Naciente”, i distrikten Pangoa och Río Tambo, och genomför möten med de 150 invånarna, tillhörande den etniska minoriteten ashaninka.

#5: 5 juli 2000

FBA går in i två samhällen i distriktet

Crespo y Castillo, i Aucayacu, Tingo María, och tillintetgör tre reaktionärer, bland dem ordföranden för Pampa Hermosas Utvecklingskommitté.

#6: 7 juli 2000 och tidigare (flera aktioner)

FBA går in i och håller samhället Quempiri, i det centrala djungelområdet, vid floden Enes högra strand. Därefter skadas sex ronderos i en konfrontation mellan kampavdelningen ur FBA, som uppgavs bestå av ett sextiototal kombattanter, och infödingsrondas. I början av veckan intog FBA byarna Comantavishi, Tincareni, Selva Verde, Shapo och Cutivireni.

#7: 23 juli 2000

Pluton ur FBA tillintetgör av 2 reaktionärer i San Pedro den 23 juli. Det rapporteras om flygbladsutdelningar och konfiskation i samma område vid denna tid, på bron Cculpamayo, p motorvägen Cora Cora, Ayacucho. (Comercio 001109).

#8: 2 augusti 2000

FBA hejdar ett antal fordon på Marginal-motorvägen, nära Tingo María, och genomför ett selektivt tillintetgörande av en tjallare.

#9: 3 augusti 2000 (flera aktioner)

FBA går in i byn Andamarca, provin-

sen Concepción, Junín, och erhåller livsmedel och mediciner från invånarna. Kompaniet ur FBA besto av 100 kombattanter, män och kvinnor som var mellan 16 och 20 år gamla, och bar skjutvapen med lång och kort räckvidd. Före denna aktion, hade kombattanterna också genomfört aktioner i Santa Rosa de Cullapata och San Pedro de Púa.

#10: 19 september 2000

FBA tillintetgör en medlem av rondas i området Tinkareni, Junín. (República 000922)

#11: 2 oktober 2000

En avdelning ur FBA, ledd av en kvinna, höll möte med befolkningen på huvudtorget i Pacae, i Tingo María och spred flygblad. Man hejdade även förbipasserande bilar, och i samband med detta upptäckte man en förräddar-rätta ur den högeropportunistiska linjen. Han tillintetgjordes, som den peruanska pressen själv uttrycker det eftersom ”han enligt ortsborna verkade samarbeta med säkerhetsstyrkorna.” 001002 (Perú Hoy)

#12: 6 oktober 2000

FBA genomför klockan 23 på kvällen en aktion i distriktet San Martín som en del av firandet av årsdagen av PKP:s grundande. Aktionen var ett sabotage,

där man fick ett högspänningstorn på platsen Tabalosos, 42 km från Tarapoto, att störta genom att såga av pelarna till det. Kombattanterna hade också hängt upp röda fanor på platsen.

I samband med detta rapporteras att en liknande aktion genomfördes

Bild från byn där aktionen den 2 oktober genomfördes

i området i juni.

#13: 26 oktober 2000

FBA genomför ett bakhåll mot soldater tillhörande den nybyggda militärbasen Boca Saniveni, mellan floderna Ene och Tambo, Huancayo. (Comercio 001106)

#14: Veckoslutet 4-5 november 2000

Bakhåll av FBA mot reaktionära armén i centrala djungelområdet, området Yananco i Junín, ett område där FBA rapporteras verka regelbundet. (Comercio 001106, Cadena Peruana de Noticias, 001107)

För mer information om folkkriget
i Peru:

SOL ROJO Nr. 19

- Om valbojkotten i Peru och i utlandet
- Om tvålinjerskampen: det interna är avgörande
- Upprop: fira 8-årsdagen av Ordförande Gonzalos Tal!
- Folkkriget skakar landet med omskakande aktioner!

Finns på spanska (Sol Rojo) och engelska (Red Sun).

Och på internet: hemsidan

www.solrojo.org
www.redsun.org

Med dokument från Ordförande Gonzalo, Perus Kommunistiska Parti och Folkrörelsen Peru, information om folkkriget, konst och kultur m.m.

(Se även baksidan av denna bulletin)

Adresser:

Sol Rojo
Box 1111
114 79 Stockholm
Sverige

e-mail:
rsr@solrojo.org
rsr@redsun.org

ANGÅENDE FILMEN "KURAGE" OCH SANNINGEN OM MARIA ELENA MOYANO

Nyligen visade Sveriges Television filmen "Kurage" ("Coraje") från 1999, en film som handlar om fallet Maria Elena Moyano, vice borgmästare i kåkstaden Villa El Salvador utanför Perus huvudstad Lima. Filmen är, efter "det finns bara en sol" av Torgny Anderberg¹, den andra filmen man visar under det senaste året som entydigt syftar till att vända opinionen mot och smutskasta Folkkriget i Peru och Perus Kommunistiska Parti. Båda filmerna är direkt sponsrade och genomförda på initiativ av imperialismen och reaktionen: "Det finns bara en sol" är producerad i samarbete med den svenska imperialismen genom dess statliga television, medan "Kurage" är den peruanska reaktionens egen produkt, skapad under yankee-imperialismens vakande öga i samarbete med den spanska imperialismen. Man kan således ganska snabbt sluta sig till att det är stora politiska och ekonomiska intressen som ligger bakom denna film, och att dessa intressen inte är andra än att till varje pris sätta stopp för massornas tilltagande stöd till det segerrika Folkkriget i Peru och Perus Kommunistiska Parti (PKP) som leder det.

Det är inte heller någon slump att filmen kommer just nu, i en tid då nyheterna

sprids över världen om de peruanska massornas stigande protester och om den allmänna kris som det peruanska samhället upplever. Denna kris är inte av en övergående karaktär, det är en kris i vilken den gamla peruanska staten går under och det gamla ruttna utsugar- och förtryckarsamhället krossas av folkets massor som rest sig med vapen i hand i folkkrig under ledning av PKP. Filmen är bara ett exempel på imperialismens, reaktionens och revisionismens desperata propaganda i syfte att dölja uppenbara fakta för Perus och världens massor, dvs. att deras ruttna utsugarstat blir alltmer tydligt oförmögen att styra landet, samtidigt som PKP bygger upp maktens erövring i hela landet. Idag står den s.k. "oppositionen" med Toledo, "yankeen med indianansiktet" i spetsen, på kö för att ta över den fascistiska regimen efter Fujimori som styrt sedan 1990 - dvs. ta över rollen som folkmördare och yankee-marionett. För Perus folk finns dock bara två vägar: den gamla statens väg, som är utsugningens och folkmordets väg, där massorna är utlämnade till förtryckarnas allmosor och deras "fred", en fred under de väpnade styrkornas bajonetter. Den andra vägen är Folkkrigets väg – den Nya Statens och den demokratiska revolutionens väg, som är den enda

vägen framåt för Perus folk. I detta läge vill de, med en film som "Kurage", återigen försöka rädda ansiktet genom att dra sin gamla saga om att revolutionärerna är "terrorister", och det blir nästan komiskt när de i filmens slutkommentar talar om "...början till slutet för Sendero", med tanke på Folkkrigets fortsatta segerrika utveckling.

Låt oss kort se på bakgrunden till de händelser som filmen utger sig för att beskriva. Platsen där Moyano verkade var Villa el Salvador, en av de växande kåkstäderna utanför Perus storstäder, där massorna lever i djupaste fattigdom. Det är viktigt att se kåkstädernas roll i revolutionen: då Folkkriget i Peru följer vägen att omringa städerna från landsbygden, är landsbygden dess huvudsakliga arena, medan städerna utgör ett nödvändigt komplement. Även

där byggs den Nya Makten, för att förbereda för det uppror i städerna som genomförs i krigets slutskede. Proletariatet, den ledande klassen i revolutionen, är också koncentrerad i städerna, framför allt i Lima. 1992 var situationen den, att folkkriget uppnått stora segrar i städerna – som ett resultat av att folkkriget gått över till att utvecklas inom dess andra etapp, den Strategiska Jämvikten.² Mot detta tillämpar reaktionen sin repression och sin fascistiska korporativisering, som vi skall beskriva nedan.

Vi vill med denna text berätta sanningen om reaktionens egen falska hjältninna Maria Elena Moyano, om den ruttna peruanska staten och dess fascistiska politik, vilken hon representerade, samt om Folkkriget i Peru och landets verkliga hjältar – de kämpande massorna som ger sina liv

för revolutionen, för Folkrepubliken Peru.

Vem var Moyano?

Moyano tillintetgjordes den 15 februari 1992, och hyllades därefter som en helgonliknande figur av reaktionen, imperialismen och revisionismen. Hon blev ett viktigt inslag i den desperata propagandaoffensiven mot PKP och Folkkriget, en del av den ständiga illasinnade lögnkampanj som under yankee-imperialismens ledning förts sedan folkkrigets början inom deras s.k. ”lågintensitetskrigföring”³. Hon har också använts gång på gång av diverse revisionister, borgerliga feminister och andra som utger sig för att ”kämpa mot förtrycket”, för att understryka deras smutsiga lögner om hur Partiet ”mördar folkets egna förkämpar”. Men vem var Moyano? Vad var hennes förhållande till revolutionen och vilken sida stod hon på i klasskampen?

Moyano målas i ”Kurage” och i den allmänna reaktionära propagandan upp som den heliga Maria själv, ett under av godhet och mänsklighet och en folkets förkämpe, som oberoende av den gamla peruanska staten utförde sin barmhärtiga fattighjälp, alltid med folkets spontana stöd och kärlek. Men det kämpande peruanska folket vet att verkligheten var en annan, vilket vi skall förklara här.

Moyano var från första början en del av den gamla ruttna peruanska staten, den förtryckarapparat vars enda syfte

är att bevara utsugarsystemet och den nuvarande klassdiktaturen med alla medel – innefattande allt från parlament till systematiska folkmord. Hon var pamp i partiet ”Rörelsen för Socialistisk Bekräftelse” (MAS), som ingick i den nu utdöda revisionistiska s.k. ”Förenade Vänstern” (IU), vilken representerades på flera viktiga poster i den reaktionära staten. Med sitt parti MAS tillhörde hon dem som hjälpte folkmördaren Fujimori till makten, och det var också en medlem av MAS som blev Fujimoris första utbildningsminister. Själv utnämndes Moyano till vice borgmästare i Villa el Salvador 1989. Som vice borgmästare och ledare för ”Folkets Kvinnofederation” i Villa el Salvador var Moyano ansvarig för välgörenhetsprojekten ”Ett glas mjölk” och ”Folkkafeterierna”, vilka inte, som filmen påstår, är självständiga organisationer byggda av massorna, utan projekt som är direkt styrda av den gamla staten, genom bl.a. militären och den katolska kyrkan, samt beroende av framför allt yankee-imperialismen genom t.ex. AID (Division of Food for Development, styrd av USAs ambassad i Lima) och Världsbanken. Varje typ av organisation som befattar sig med samhällseliga frågor har i den slutgiltiga analysen en klar politisk karaktär, för ett ställningstagande i dessa frågor betyder ett politiskt ställningstagande. För att tydliggöra: om man behandlar frågor som berör frågan om Makten, måste man ta ställning till vem det är som innehar makten i samhället, vilken klass det är som utövar sin diktatur. I

ett land där revolutionen pågår blir denna frågeställning förr eller senare klar för alla och envar. De organisationer som fru Moyano stod i spetsen för var inte folkets organisationer, de syftade inte till att vända upp och ner på den rådande ordningen i Peru för att folkmassorna ska få leva fria från utsugning och förtryck; de var, och i den mån de finns kvar är de fortfarande, organisationer knutna till de härskande klasserna och

F.d. presidenten och APRA-mannen Alan Garcia under socialistinternationalens möte i Lima 1986.

imperialismen och tjänar alltså endast till att upprätthålla den rådande ordningen. Folket behöver inte smulor från härskarnas bord, det behöver en Folkrepublik.

Det är nödvändigt att förstå att projekt som dessa, vilka tillämpas i hela Peru, är en del av imperialismens ”lågintensitetskrig” och exempel på den fascistiska korporativisering som regimen i landet genomför i ett desperat försök att söva massornas kamp och

krossa revolutionen. Låt oss se närmare på denna fascism.

Fascismen i Peru

1996 definierade Perus Kommunistiska Parti att den nuvarande regimen är en fascistisk sådan, vilken tillämpar en fascism anpassad för att bekämpa ett folkkrig. Detta är en fascism som är bistådd och utarbetad av imperialismen,

huvudsakligen yankee-imperialismen, och vars föregångare är Velascoregimen på 70-talet och APRA-regimen på 80-talet⁴.

Hur tillämpas då denna fascism? Förutom förnekandet av de borgerliga fri- och rättigheterna, inklusive valfusk och förföljelser av journalister etc., så är **korporativismen** en viktig del av denna. Detta innebär att man i en anda av ”klassarbete” samlar

representanter för staten, bourgeoisie och ”arbetarna” i ledningen för företagen (där ”arbetarrepresentanterna” i själva verket utgörs av diverse pampar och självtutnämnda ledare från arbetararistokratin). Konkret uttrycks detta i Peru som en militariserad korporativisering, där staten representeras av de reaktionära väpnade styrkorna (som i Peru fungerar som ett politiskt parti och står

bakom den fascistiska regimen), i samarbete med feodala godsägare och storbourgeoisens representanter. Massorna organiseras i "självförsvarskommittéer" och "rondas", dvs. väpnade förband under militär kontroll vilka skickas ut som kanonmat i det kontrarevolutionära kriget. Vidare använder man sig av en uppsjö av organisationer såsom "utvecklingskommittéer", "producentkommittéer" m.fl. Partiet slår fast: *"De är korporativiserade organisationer under fascistisk militär kontroll, för att kedja fast dem vid sitt gamla exploaterings- och förtryckssystem och så försöker de skilja folket från gerillan. Därför, fortsätt avslöja Hermozas och Fujimoris schackrande när de delar ut brödkanter till folket och under förevändning av att bekämpa fattigdomen siktar de i grunden på att kväsa folkprotesten..."*⁵. Ett av de främsta exemplen på detta schackrande med folkets hunger är just "ett glas mjölk"-projektet – en del av den fascistiska korporativismen. Genom att utnyttja det faktum att folket svälter, som ett resultat av den skamlösa utsugningen, tvingar man dem till underkastelse och beroende av den gamla statens allmosor. Ett villkor för att få sin ranson är trohet mot fascisterna: "ange en senderist så får du mat". Detta var en av de roller "helgonet" Moyano spelade, och i t.o.m. i filmen ser man tydligt hur hon är bästa kompis med både ministrar och militär. Hon insisterar på att den

korporativa organisationen är "den enda vägen" för massorna, och tvekar inte ens att själv ange sin "vän" som sympatiserar med folkkriget. Moyano var ansvarig för att minst 15 personer mördades av reaktionen, efter att hon angivit dem till myndigheterna.

Men detta är inte Moyanos enda brott. Det som inte tas upp i filmen är att hon själv deltog i organiserandet av "rondas": i en intervju i tidningen *La Republica* tillfrågades hon om hon organiserade sådana, och svarade: *"Ja, vi organiserar grannskapspatruller. Vi agerar också i våra andra organisationer—vi känner varandra, vi vet vilka vi är... Om folket organiserar sig och centraliserar sina ansträngningar, kan vi besegra Sendero."*

Det står alltså ganska klart att Moyano inte, som filmen försöker få oss att tro, var någon oberoende folkets förkämpe, utan en ivrig revisionistisk karriärist och fascisternas egen organisatör och tjallare. Partiet säger: *"Vi måste demaskera såväl den sittande fascistiska regimen, som är huvudfienden. Likaledes med de opportunisterna som vill schackra med de folkliga kamperna..."* (*Not om den Politiska Situationen, Perus Kommunistiska Parti juni 1997*)

Perus Kommunistiska Parti och Folkkriget

Det som sker i Peru är att folket reser sig med vapen i hand mot sina

förtryckare för att en gång för alla krossa det system som innebär djupaste fattigdom, svält och folkmord för det stora flertalet, genom att erövra makten åt arbetarklassen och folket, befria landet från imperialistisk dominans och bygga det nya samhället. Detta sker genom ett revolutionärt krig, i vilket

Folkets Befrielsearmé kämpar sida vid sida med folkmassorna under ledning av Perus Kommunistiska Parti, och i vilket man slår mot imperialismen och den gamla peruanska staten med militära aktioner samtidigt som man bygger den nya staten. Denna fråga, om det revolutionära våldet, är avgörande för att förstå revolutionen i Peru.

Det finns de som kallar sig ”humanister” eller t.o.m. ”vänster” och i ord fördömer förtrycket i Peru, men ändå tar avstånd från detta revolutionära krig, och stämmer in i imperialismens och reaktionens lögnaktiga klagosång om ”terrorism”. Detta är en ståndpunkt som inte stämmer överens med verkligheten, och innebär att döma det peruanska folket till evigt slaveri. Men varför behövs då detta våld? Och vad är PKP:s syn på det revolutionära våldet?

Perus Kommunistiska Parti är inte

”våldsromantiker”, utan utgår från marxismen och dess analys av våldet och frågan om staten. Enligt marxismen är varje stat ett redskap med vilket en klass utövar sin diktatur över andra

klasser. Staten existerar alltså bara så länge det finns ett klassamhälle, och kommer följaktligen att dö bort då vi går in i det klasslösa samhället. Då staten är en

förtrycksapparat, vars syfte är att till varje pris upprätthålla den härskande klassens makt, baserar den sig huvudsakligen på våldet, och dess ryggrad är alltid armén. I historien har de härskande klasserna aldrig frivilligt gett upp sin makt – de har tagit till **alla medel** och förlitat sig på sina **väpnade styrkor** för att bekämpa de klasser som försökt överta makten. Av detta följer också att den klass som vill ta makten måste använda det revolutionära våldet både för att erövra makten och försvara den. Denna klass måste alltså ha sin egen armé, vilken måste utgöra ryggraden i dess nya stat. Detta har varit fallet i varje revolution i historien, och är fallet fortfarande idag, då det är arbetarklassens revolution som står på dagordningen.

Men marxismen lär oss vidare, att denna arbetarklassens revolution skiljer sig

från de tidigare. Proletariatet är, som den mest avancerade klassen i historien, den första som har förmågan att inte bara störta sina förtryckare, utan också slutligen avskaffa alla klasser överhuvud taget och på så vis befria hela mänskligheten från själva det system som är orsaken till svält, förtryck och krig. Det klasslösa samhället, Kommunismen, är slutmålet för den proletära revolutionen, och så även för Perus Kommunistiska Parti. PKP tillämpar alltså, liksom alla kommunister alltid har gjort, krig för att få slut på alla krig.

Då kriget är en form för klasskampen, tillämpar varje klass våldet enligt sina respektive klassintressen. Det innebär också att varje klass utformar sina militära teorier efter vilka syften man har med att föra krig. Arbetarklassen har idag sin militära teori, folkkriget, som har formats av klassens erfarenheter och är allmängiltig för alla världens länder. I motsats till bourgeoisien, som i sina krig använder sig av massorna som kanonmat och tvingar dem att föra krig mot sina egna intressen, enar proletariatet folkets klasser och organiserar dem enligt deras klassintressen. Det långvariga folkkriget väpnar massorna ideologiskt och politiskt, bidrar till att utveckla den revolutionära situationen och vinner massornas stöd mer och mer, fram till folkkrigets seger. Kriget har två sidor – att förstöra det gamla och att bygga

upp det nya, dvs. den Nya Staten. Det senare är det huvudsakliga, och folkkrigets väsen är således de revolutionära stödbaserna, den Nya Makten.

Perus Kommunistiska Parti tillämpar idag teorin om folkkriget enligt gonzalos tänkande, som är den skapande tillämpningen av proletariatets ideologi marxismen-leninismen-maoismen på den peruanska revolutionen. Man bygger således upp den Nya Makten innefattande de revolutionära stödbaserna och folkkommittéerna,

genom vilka folket utövar sin makt, samtidigt som man med det revolutionära våldet kastar ut imperialisterna, storbourgeoisien och godsägarna som suger ut massorna. Med Folkkriget genomför man idag den demokratiska revolutionen, vilket bland annat betyder att man konfiskerar jorden från godsägarna och fördelar den bland bönderna, vilka utgör ca 60% av landets befolkning. Genom att omringa städerna från landsbygden och bygga

upp den Nya Makten, marscherar man framåt mot erövrandet av makten i hela landet, varvid den socialistiska revolutionen omedelbart inleds och man går vidare mot det alltid strålande slutmålet Kommunismen.

I den Nya Makten härdar Partiet massorna i att lösa sina egna problem, i stället för att vara beroende av statens och imperialisternas allmosor och utpressning – att under Partiets ledning organisera sig, sopa bort fattigdomen och bygga det nya samhället i stället för att vara tiggare i det gamla. I stödbaserna sköter massorna sin egen produktion, har sina egna läkare, lärare o.s.v., och är således självförsörjande och oberoende av allmosor från imperialismen. Man tillämpar en Ny politik, en Ny Ekonomi och en Ny Kultur, och är på så vis ett strålande exempel för Perus och världens folk.

Det måste stå helt klart, att detta är den enda vägen framåt för Perus folk. Liksom de arbetande massorna i hela världen, har massorna i Peru lärt sig av sin historia, av sin egen bittra erfarenhet, att det inte finns någon väg ut ur svälten och förtrycket **inom** den gamla staten, det gamla ruttna utsugarsystemet. Detta oavsett om detta använder sig av den öppna fascistiska diktaturen, den borgerliga parlamentarismen eller t.o.m. viftar med falska röda fanor. Moyano är långt ifrån den första, eller sista, opportunisten som velat dra nytta av massornas kamp för egen vinning, och massornas förkastande av dessa personer ökar för varje dag, oavsett hur

mycket de ropar om sin s.k. fredliga revolution.

I Folkkriget tillämpar Folkets Befrielsearmé, under Partiets ledning, fem former av militära aktioner: gerillaaktioner, sabotage, väpnad agitation och propaganda, selektiva förintanden och väpnade strejker. Selektivt förintande är den form som tillämpas mot personer inom reaktionen som har folkets blod på sina händer, t.ex. torterare, bödlar, folkmördare och angivare. I Moyanos fall, varnades hon vid flera tillfällen av Partiet och uppmanades att avbryta sin kontrarevolutionära verksamhet, men insisterade i att fortsätta. Hon dömdes därför av en folkdomstol och tillintetgjordes den 15 februari 1992, omgiven av livvakter sända av reaktionen för att skydda henne. Det var således inte frågan om något ”mord på en folklig ledare” utan ett förintande av en kontrarevolutionär med mordet på minst 15 av folkets söner och döttrar på sitt samvete.

En tårdrypande propagandafilm

Att filmen ”Kurage” mottagit pris i Chile och hyllats av allehanda reaktionärer, beror uppenbarligen inte på dess konstnärliga kvaliteter eller på dess journalistiska så kallade objektivitet, utan på ovan nämnda politiska och ekonomiska intressen. Filmen är nämligen allt annat än professionellt utförd och konstnärligt förfinad. Den är snarare en uppgradning av

känslomässiga scener, vilka framför allt fyller två funktioner: att smutskasta Perus Kommunistiska Parti, och att måla upp bilden av Moyano som den ultimata goda Människan, som kämpar mot både staten och den ondskefulla gerillan. Vad gäller det första syftet, ser vi utstuderade scener där Perus Kommunistiska Parti framställs som irrationella, våldsromantiska främlingar utan något stöd bland massorna. För att understryka den irrationella våldsromantiken visar man vid flera tillfällen hur kombattanter mår det påhittade slagordet ”ingen revolution utan blod” vilket inte används av Partiet, och vi hör Moyano deklarerera att ”Sendero leds inte av någon ideologi”. Ett återkommande tema är Partiets ”makthunger”: upprepade gånger utmålar filmens reaktionärer skamlöst kamraterna i Partiet som desperata skurkar ute efter personlig makt, makt för sin egen skull i motsats till makten åt proletariatet och folket. Vidare försöker filmen utnyttja den rasism som finns i Peru för att svartmåla Partiet. Medan befolkningen i kåkstaden i allmänhet har ett indianskt utseende, är filmens revolutionärer nästan uteslutande vita, så när som på ett undantag. I en scen ser vi hur en av de ljushyade som representerar Partiet talar med Moyano, samtidigt som en annan kombattant av indiansk härkomst ligger skadad och mekaniskt rabblar slagord. Detta är typiskt för den lögnaktiga och rasistiska bild av ”de stackars hjärntvättade indianerna” som sprids av reaktionen i Peru. I

verkligheten utgörs en stor del av Partimedlemmarna och kombattanterna i folkkriget av indianer, och rasismen är en av de reaktionära idéer som bekämpas i den Nya Staten. Det är också nästan skrattretande att se hur filmens ”onda senderister” stryker runt med ansiktsuttryck som hör hemma i någon science-fiction film om ödelika utomjordingar som vill ta över jorden. Den man som uttrycker sympatier för Partiet och Folkkriget framställs genomgående som en grov och otrevlig slusk, otacksam för de allmosor som staten behagar dela ut.

Men det som dominerar filmen är de scener som handlar om Moyano själv, hur hon självuppoftande för sin ensamma kamp mot fattigdomen och den onda gerillan, trots hinder såsom de tröga och fega massorna. Det är dock slående hur fattigdomen verkar komma från ingenstans – den är som en evig naturlag, som endast kan lindras något tack vare helgon såsom Moyano själv och hjälp från några biståndsarbetare från den spanska imperialismen. För den har uppenbarligen ingenting med den gamla staten att göra. Vi får ju själva se hur Moyano hälsar på sin kompis ministern, som under ett porträtt av Fujimori med lätthet skriver under hennes förfrågan om mer ris till de fattiga.

I övrigt läggs som sagt mycket möda på att visa hur **mänsklig** Moyano var, så att vi skall förstå hur vansinnigt och ondskefullt ”mordet” på henne var. Moyano talar med en överdrivet folklig slang för att i åskådarna banka in hur

otroligt vanlig och äkta hon var, och filmen inleds med en rad sekvenser i vilka hon delar ut mat till de jublande fattiga samtidigt som hon skojar och skämtar med dem. I olika scener beskrivs hon sedan omväxlande som den perfekta Modern för sina barn, den perfekta Kvinnan, som flirtar med alla men aldrig är otrogen, och den perfekta älskarinnan för sin man. Filmen innehåller t.o.m. en riktig sexscen i bästa Hollywoodstil, vars ömhet ställs i kontrast till den scen där den obehagliga

t e r r o r i s t -
s y m p a t i s ö r e n
kladdar brutalt på sin fru.
Men Moyano är inte bara mild och snäll. Vi får också se henne vräka ut sitt klasshat mot Partiet och Folkkriget, då hon organiserar protester mot

”hungern och terrorn” (aldrig mot den gamla staten), uppmanar till att ”trotsa avskummet” (dvs. Partiet), och proklamerar att ”Sendero är folkets fiender”. I sin ”hjaltemodiga beslutsamhet” vägrar hon också kallt att lyssna på den kvinna vars man gripits av reaktionen då hon vill organisera en protest mot att denne hålls isolerad i fängelset. Detta bevisar för Moyano endast att kvinnan är en opålitlig senderist (som hon senare anger för reaktionen). Då samma kvinna berättar hur armén i hennes hemby i Ayacucho

Edith Lagos

utförde folkmord på massorna och gav Perus Kommunistiska Parti skulden (att så sker är allmänt känt t.o.m. för borgerliga organisationer som Amnesty), säger Moyano bara ”Du säger en sak, jag säger en annan”.

Moyano och massorna

Förutom det ovan nämnda, så fyller filmen givetvis funktionen att pränta in i åskådarna bilden av Moyano som älskad av alla, framför allt av de fattiga massorna. Denna bild har hela tiden varit en viktig del av propagandan kring henne, och filmen upprepar den, samtidigt som den framställer Perus Kommunistiska Parti som inte bara helt utan stöd från massorna, utan också

direkt fientliga mot dem. Återigen vet det peruanska folket att verkligheten är en helt annan.

För det första är det ingen slump att de så envist vill banka in dessa lögnar i världens folk: även reaktionen vet att Perus Kommunistiska Parti har ett stort och växande stöd bland massorna inte bara på landsbygden, utan även i storstädernas kåkstäder. Också där bygger man den Nya Makten och sammansmälter massornas egna kampformer med Folkkriget. Faktum är att situationen 1992, då Moyano

tillintetgjordes, var den att Partiets massarbete i storstäderna utvecklades på ett storartat sätt, vilket tvingade reaktionen och imperialismen till slutsatsen att Perus Kommunistiska Partis erövrande av makten var ett överhängande hot. Massornas deltagande i revolutionen fortsätter idag att öka, och närmar sig alltmer den stora majoritetens uppslutning vilken är en förutsättning för erövrandet av makten i hela landet.

För det andra är sagan om Moyanos stöd bland massorna en stor lögn. Ett exempel på detta är den protest hon försökte organisera mot den väpnade strejken ledd av Perus Kommunistiska Parti i Villa El Salvador i februari 1992. Endast ett par dussin personer, de flesta myndighetspersoner som Moyano, dök upp, och strejken, som riktades mot Fujimoris politik av svält och terror, genomfördes segerrikt. Ett annat exempel är det omtalade

Att utrota fattigdomen och det oerhörda förtryck som fattiga peruanska kvinnor lever under kan aldrig ske med reaktionens hjälp, utan tvärtom måste det göras i kamp mot denna.

begravningståget för Moyano, som både i filmen och propagandan i övrigt beskrivs som ett spontant massuppbåd till detta helgons ära, men som i själva verket var ett spektakel där deltagarna bestod av representanter för den gamla staten samt massor som tvingats delta av skräck för den fascistiska repressionen. Trots deras hot deltog endast 3000 människor (av de 300 000 som bor i Kåkstaden), vilket kan jämföras med begravningståget för Edith Lagos, en ledande kamrat och kombattant i Folkets Befrielsearme som mördades av reaktionen 1982, där 30 000 människor (av ca 70 000) i staden Ayacucho slöt upp för att hylla sin hjältinna.

Den psykologiska krigföringen

”Kurage” är som sagt bara ett exempel på den massiva lögnpropaganda som sprids av reaktionen både i Peru och resten av världen, alltid under yankee-imperialismens ledning och med god hjälp av diverse opportunister och revisionister vars värsta mardröm är massorna som reser sig i revolution. Den psykologiska krigföringen är en viktig del av imperialisternas s.k. ”lågintensitetskrigföring”, och är ingenting nytt. Ända sedan arbetarklassen en gång påbörjade sin kamp för makten, har bourgeoisien med skräck försökt att i världens folk ingjuta hopplöshet och misstro mot allt vad revolution heter, och utmålat dem som

gått i spetsen för revolutionerna som ondskefulla monster. Skräckpropagandan om den första socialistiska staten Sovjetunionen och spökhistorierna om de ”röda banditerna” i under folkriget i Kina är tydliga exempel, som idag har sin fortsättning i smutskastningen av Perus Kommunistiska Parti och Folkriget i Peru.

Perus Kommunistiska Parti etablerar: *”Reaktionen har två principer för att förstöra revolutionen: förrinta ledningen och isolera gerillan från massorna, men i syftet är deras problem att förrinta ledningen för det är den som behåller riktningen och materialiserar den.”* Det är inte svårt att se det riktiga i denna mästerliga analys om man studerar de lögnkampanjer som under åren förts fram mot Partiet och revolutionen. Då de lögner som helt enkelt var ämnade att framställa Partiet som maktgalna mördare och förbrytare inte fick den önskade effekten, skapade yankee-imperialismen och den inhemska reaktionen lögnhistorien om ”fredsbreven”, som genom att hävda att Ordförande Gonzalo ansökt om ”fredssamtal” med reaktionen skulle få massorna att överge revolutionen, och på så vis lämna vägen öppen för att mörda Ordförande Gonzalo, dvs. *förrinta ledningen*; men deras dröm om att förrinta PKP är en löjväckande dröm (ungefär lika realistisk som en fyllehunds svammel om rosa elefanter), för Partiet är den hjältemodiga kämpan som under

Ordförande Gonzalos Anförarskap, väglett av marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande leder revolutionen och garanterar dess kurs. Som vi vet, kan de inte stoppa historiens gång med lögn, och idag leder Partiet framgångsrikt kampen för att sopa bort resterna av även denna lögnhistoria.

Den nuvarande situationen i Folkkriget

Sedan 1992 har Folkkriget fortsatt att utvecklas och vunnit seger efter seger över de reaktionära väpnade styrkorna. Det befinner sig sedan 1991 i den strategiska jämvikten, då reaktionen försöker återta sina förlorade positioner, och revolutionen bygger upp Maktens Erövring genom att bygga apparater som är överlägsna reaktionens. Listan över segerrika militära aktioner är lång, och då skall vi komma ihåg att endast en liten del av dem tillkännages av den reaktionära pressen. För att bara nämna ett par exempel: under 1999-2000 har Folkets Befrielsearmé skjutit ner ett flertal helikoptrar, t.ex. i september 1999, då 9 officerare och soldater från de reaktionära styrkorna tillintetgjordes, och omfattande väpnade agitation- och propagandaaktioner genomfördes i Uchiza i maj samma år, t.ex. den 28:e då mer än 100 kombattanter tog radiostationen i staden och på så sätt förde ut Partiets politik till massorna. Med aktioner som dessa fortsätter Partiet och Folkkriget att krossa reaktionens svarta drömmar om

”pacificeringen” av landet, och befinner sig idag på tröskeln till att övervinna den krök som gripandet av Ordförande Gonzalo 1992 innebar. Ända sedan dess har Partiet, genom att tillämpa gonzalos tänkande, löst de nya problem som uppkommit, först under ledning av Kamrat Feliciano, som sekonderar Ordförande Gonzalo, och idag med Kamrat Julio som står i spetsen för Centralkommittén, leder hela Partiet och leder Folkkriget tillsammans med andra kamrater, alltid under Ordförande Gonzalos anförarskap. Vi har redan nämnt hur massorna i allt högre grad deltar i revolutionen, vilket visar att Partiet segerrikt tillämpar den nuvarande planen ”Ena folket mot den fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande diktaturen, utvecklande folkkriget mer!” Under 2000 har man framgångsrikt genomfört bojkotten av valen, och inom detta visar både folkkrigets aktioner och de omfattande massprotesterna på folkets fullkomliga förkastande och hat mot den gamla ruttna stat som Moyano var så ivrig att försvara.

Det är som synes ingen slump att imperialismen och den peruanska reaktionen inför denna situation känner sig nödgade att än en gång dra fram sin gamla snyfthistoria om den fantastiska Maria Elena Moyano, den förfallande klassdiktaturens försvarare. Skräckslagna inför Folkkriget och det faktum att massorna i hela världen alltmer ger detta folkkrig sitt stöd,

sprider de sin lögnpropaganda i ett desperat försök att vända historiens gång. Låt oss komma ihåg det som Ordförande Mao lärde oss:

”Vad oss beträffar, anser jag att det är illa om en person, ett politiskt parti, en armé eller en skola inte blir angripen av fienden, för i så fall skulle detta utan tvekan betyda att vi sjunkit till fiendens nivå.

Det är bra om vi blir angripna av fienden, eftersom detta bevisar att vi

dragit en klar skiljelinje mellan fienden och oss själva. Det är ännu bättre om fienden angriper oss ursinnigt och utmålar oss som helsvarta och utan ett enda försonande drag. Detta visar att vi inte bara dragit en klar skiljelinje mellan fienden och oss själva utan också uppnått ganska mycket i vårt arbete.”

(Att bli angripen av fienden är inte dåligt utan bra, 26 maj 1939)

¹ Om denna film och om Ashaninka-indianerna finns mer att läsa i Informationsbulletinen Nya Peru #7.

² Den strategiska jämvikten innebär att fienden kämpar för att återta förlorade positioner, medan revolutionen förbereder den strategiska offensiven och erövringen av makten genom att bygga apparater som är överlägsna reaktionens. Folkkriget i Peru har befunnit sig i den strategiska jämvikten sedan 1991.

³ ”Lågintensitetskrig” är yankee-imperialisternas egen beteckning på den typ av krigföring som de tillämpar i Peru och många andra länder i tredje världen. Detta innebär att man inte satsar på direkt och öppen militär intervention, utan i stället försöker behålla sin kontroll över landet genom ekonomiskt stöd till det aktuella landets reaktionära väpnade styrkor, genom egen militär intervention kamouflerad som ”krig mot narkotikan”, och genom en långtgående psykologisk krigföring, innefattande systematiska lögnkampanjer. Även den fascistiska korporativismen är en del av lågintensitetskrigföringen.

⁴ APRA, som ingick i den revisionistiska s.k. ”socialistinternationalen”, tillämpade en fascistisk politik, och bär ansvaret för folkmord på tusen och åter tusen av folkets söner och döttrar, bl.a. mot krigsfångarna och de politiska fångarna från Perus Kommunistiska Parti i de Lysande Skyttegravarna av Kamp 1986. I en analys av APRAs fascism slår Perus Kommunistiska Parti fast: *”Under Garcías ledning har APRA följt strategin att förlita sig på de fattiga massorna i kåkstäderna... ..hålla tillbaka folkets kamp, genom att i synnerhet använda IU [Förenade Vänstern, se ovan] som stöttrupper och ena alla reaktionärer under sin ledning, isolera proletariatet, slå mot de breda massorna och ta sikte på folkkriget.” (Utveckla Folkkriget tjänande den Proletära Världsrevolutionen, Perus Kommunistiska Parti 1987)* Håll detta citat i åtanke när ni tänker på IU-anhängaren Moyano, som gjorde allt för att hålla tillbaka folkets kamp och vräkte ut sitt klasshat över proletariatet och folkkriget.

⁵ *Ena Folket mot den Fascistiska Folkmördande och Landsutförsäljande Diktaturen Utvecklande Folkkriget Mer!* Perus Kommunistiska Parti juni 1998.

Försvaret av den peruanska revolutionens Anförare, Ordförande Gonzalo, utvecklar sig alltmer, trots försök att hindra detta från imperialismens, reaktionens och revisionismens sida. Under år senare halvan av år 2000 har flera viktiga internationella konferanser hållits och viktiga steg har tagits för att lyfta försvaret till nya höjder. Uppropet som här följer är en uppmaning för att fira Ordförande Gonzalos tal av den 24:e september och lyfta fram dess karaktär som ett vapen i striden för kommunisterna, revolutionärerna och framstegsvännerna mot den allmänna kontrarevolutionära offensiv som leds av yankeeimperialismn på världsnivå, mot de renegater som försökt sälja ut revolutionen och använda sig av Ordförande Gonzalos namn för att göra detta och mot alla dem som på olika sätt försöker sprida tvivel kring den peruanska revolutionen och dess Anförare. På konferansen i Frankfurt som hölls i samband med den 8:e årsdagen av Ordförande Gonzalos tal och för vilken Uppropet hade varit en samlande faktor undertecknades en viktig resolution som vi beslutat att publicera och som var ett mäktigt slag mot alla fiender till revolutionen. Denna resolution undertecknades av, förutom MPP (Folkrörelsen Peru) som var initiativtagare till denna, PCmI (Italiens maoistiska Kommunistiska Parti) ,TKP(ml) E.I.O. (Turkiets Kommunistiska Parti (marxist-leninister) Internationella Byrån och Internationella solidaritetsforumet med folkkriget i Nepal (Europa). Fler Partier och organisationer kommer att följa och försvaret av Ordförande Gonzalos liv, varande Anförare för PKP och revolutionen det leder, kommer att utvecklas starkare och starkare.

Redaktionen.

UPPROP

”Vi ser i världen, maoismen marscherar ohejdbart framåt för att ledan den nya vågen av den Proletära Världsrevolutionen.... Vi behöver att maoismen förkroppsligas, och den förkroppsligas, och genom att alstra Kommunistiska Partier att styra och leda denna Nya Stora Våg av den Proletära Världsrevolutionen som kommer. ”

Ordförande Gonzalo, 24 September, 1992

Denna kommande 24:e september kommer att vara den 8:e årsdagen av Ordförande Gonzalos **Tal**, ett tal som strålar segerrikt och kraftfullt inför världen som ett vapen i striden; vi anser det väldigt nödvändigt att det internationella proletariatet och världens folk, de revolutionära Partierna och organisationerna, den Internationella Kommunistiska Rörelsen och Revolutionära Internationalistiska Rörelsen, åtar sig och deltar i detta firande, förståande dess nuvarande betydelse som ett vapen i striden för världens kommunister och revolutionärer.

Talet innefattar en mästerlig syntesering av Perus Kommunistiska Partis Centralkommittés III Plenum, en milstolpe i PKPs historia, den andra efter I Kongressen, ett ärorikt Plenum, historiskt och transcendentalt. Det slår fast hur den Nya Stora Vågen av den proletära världsrevolutionen börjar att utveckla sig och se här nyckelfrågan i att kämpa för att maoismen förkroppsligas i världens folk, alstrande Kommunistiska Partier och så marscherar dessa till att leda denna Nya Stora Våg;.således , en strategisk uppgift för världens kommunister och revolutionärer, man måste påta sig löftet att: Upphöja, försvara och tillämpa marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen! Vilket konkret innebär att avancera i rekonstitutionsprocesen av de Kommunistiska Partierna som militariserade marxist-lenist-maoistiska Partier för att så snart som möjligt inleda folkkriget, tillämpat på varje lands specifika förhållanden. Idag, när revolutionen är den historiska och politiska huvudtendensen, och den Nya Stora Vågen av Världsrevolutionen börjar utveckla sig ännu mer kraftfullt inom de ”50 till 100 åren”, är det nödvändigt att upphöja den rödaste och aldrig falnande maoistiska fanan högre än någonsin tidigare, för denna är segergaranti för den Proletära

Världsrevolutionen till den för alltid gyllene Kommunismen; det är nödvändigt att **upphöja, försvara och tillämpa, huvudsakligen tillämpa maoismen!** för att slutligen stoppa den allmänna kontrarevolutionära offensiven som Yankee-imperialismen står i spetsen för på ett internationellt plan, i vilken de försöker, på ett systematiskt, beräknande och ondskefullt sätt, attackera socialismen, proletarietets diktatur, Partiet och marxismen-leninismen-maoismen; och det är nödvändigt att komma ihåg att denna kontrarevolutionära offensiv som har nått sin topp och börjat falla, kommer att vara år, men den Proletära Världsrevolutionens Strategiska Offensiv kommer att vara decenium. Vi återförsäkrar oss i löftet att kämpa outtröttligt för att hjälpa till att maoismen sätts som befäl och vägledning för Världsrevolutionen.

Talet är huvuddokument för alla peruanska kommunister, kombattanter och massor som, under PKP:s ledarskap i folkkriget besegrar imperialismens, huvudsakligen yankeeimperialismens, reaktionens och revisionismens planer, krossande alla de missfoster som fienden skapar, man avancerar inom den Nya Maktens relativa stabilitet, ett klart uttryck av den Strategiska Jämvikten, och hur PKP:s Central Kommitté, idag med Kamrat Julio i spetsen, på ett mästerligt sätt med fullständig perfektion uppfyller Ordförande Gonzalos direktiv att fortsätta uppfylla planerna antagna på III Plenumet, mästerligt tillämpande marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande i folkkriget.

Det är just genom att man återförsäkrats sig i Ordförande Gonzalos Anförarskap och genom att fullt ha förkroppsligat det III Plenumets slagord ”Ta gonzalos tänkande för att lösa nya problem”, som de eländiga råttorna från den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen, och alla lögnhistorier som kontrarevolutionen har fört fram, bland andra den om ’fredsöverenskommelse’ och den så kallade ’pacificeringen’, har besegrats och krossats.

I **Talet** återförsäkrar Ordförande Gonzalo oss i sin fullständiga övertygelse om folkkrigets oöverbinnlighet, en övertygelse som alla kommunister och revolutionärer i världen, om de verkligen är sådana, måste ha: för folkkriget är det internationella proletarietets militär teori, tillämpbar på alla länder utan undantag, till fullo förstående att stödbaserna är folkkrigets ryggrad; vi förstår att folkkriget i Peru utvecklas som del av och tjänande den Proletära Världsrevolutionen och att det visar vägen för efterkommande folkkrig.

Det är nödvändigt att understryka vikten för kommunisterna och revolutionärerna i världen att försvara Ordförande Gonzalos liv och fysiska integritet, för han är den störste levande marxist-leninist-maoisten på jordens yta, den som har

definierat maoismen som marxismens tredje, nya och högre etapp; således, att försvara hans liv är en strategisk uppgift oupplösligt förbunden med uppgiften att föra fram maoismen; försvaret av Kamrat Felicianos liv måste förbindas med förvaret av Ordförande Gonzalo. PKP avancerar nu i folkkriget inom den sjätte Stora Militära Planen för att Bygga upp Maktens Erövring i Hela Landet, således uppfyller PKP varenda ett av de direktiv Ordförande Gonzalo gav i **Talet** med perfektion.

Som Kaypakkaya påpekade så är TKP (ML) en produkt av den Stora Proletära Kulturrevolutionen. TKP (ML) reser stolt folkkrigets röda fana i Turkiet och turkiska Kurdistan i Världsrevolutionens tjänst och med perspektivet av Röda Politiska Erövringszoner, trots imperialisternas falska fredstouts. Kaypakkayalinjen är marxismen-leninismen-maoismens kreativa anpassning till Turkiet och turkiska Kurdistan och i denna delen av världen är den revolutionens avant garde linje.

Framstegen som de Turkiska kommunisterna har gjort i att avancera i sin förståelse av maoismen, följande Kaypakkayas väg, och som en produkt av detta, framstegen i deras kamp som gjort det möjligt att öppna upp nya gerillazoner; framstegen i folkkriget i Nepal i bildandet av den nya makten; framstegen i rekonstitutionsprocessen i olka länder, som i Italien, etc., visar att det som förutsågs av Ordförande Gonzalo tydligt håller på att uppfyllas: maoismen förkroppsligar sig i världens folk. Detta måste förstärkas och accelereras, aktiverande de två förenade uppgifterna att föra fram maoismen och att Försvara Ordförande Gonzalos liv. Således gör vi uppropet att: **FIRA DEN 8:E ÅRS DAGEN AV ORDFÖRANDE GONZALOS TAL!**

LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN, HUVUDSAKLIGEN
MAOISMEN!

FÖRSVARA ORDFÖRANDE GONZALOS LIV!

FÖR DE KOMMUNISTISKA PARTIERNAS REKONSTITUERANDE!
LEVE DEN NYA STORA VÅGEN AV DEN PROLETÄRA VÄRLDS-
REVOLUTIONEN!

Augusti 2000

Uppropet har till denna stund undertecknats av Folkrörelsen Peru (MPP), Turkiets Kommunistiska Parti (marxist-leninister) E.I.O. och Italiens maoistiska Kommunistiska Parti. Under kampanjens utveckling kommer fler Partier och organisationer att ansluta sig till detta upprop på ett internationellt plan.

Resolution

Organisationerna som deltar i denna internationella konferans för att fira Ordförande Gonzalos mästerliga tal, åtar sig löftet att:

1. Kämpa tillsammans för att skicka en delegation, internationellt sammansatt, till Peru för att in situ kräva att träffa Ordförande Gonzalo, således kämpande för att bryta hans totala isolering, påtvingad honom av fienden omedelbart efter hans ärorika, transcendentala och historiska tal.
2. Kräva Ordförande Gonzalos offentliga framträdande inför nationell och internationell media.
3. Offentligt och genom alla kommunikationsmedel bevisa falsk propagandan av den fascistiska folkmördande och landsutförsäljande regimen, av imperialismen, huvudsakligen yankeeimperialismen och av den eländiga rättorna i den revisionistiska och kapitalutionistiska högeropportunistiska linjen, som försöker få det att framstå som om Ordförande Gonzalo haft eller har kommunikation med andra personer än sina fångvakter.
4. Propagera oövervinnerligheten av folkrigeti Peru, vilket avancerar lösande alla problem som uppkommer längs med vägen, för det har Ordförande Gonzalos Anförarskap och är lett av PKP

Och med sina signaturer lovar att materialisera detta.

Leve Ordförande Gonzalo!

Leve PKP!

**Upphöj, försvara och tillämpa marxismen-leninismen-maoismen,
huvudsakligen maoismen!**

Leve den Revolutionära Internationalistiska Rörelsen!

Leve det oövervinnerliga folkkriget!

Germany, 21:e oktober 2000

MPP

TKP(ML) (Internationella byrån)

ImKP

Internationella solidaritetsforumet med folkkriget i Nepal (Europa)

¡Proletarios de todos los países, uníos!

¡DEFENDER LA VIDA DEL PRESIDENTE GONZALO!

¡VIVA EL 8º ANIVERSARIO DEL

DISCURSO DEL PRESIDENTE GONZALO!

¡VIVA EL MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO!

**“¡EL DISCURSO DE NUESTRA JEFATURA, ES ARMA DE COMBATE
QUE RESPIRANDECE VICTORIOSA Y PUJANTE ANTE EL MUNDO!”**

CC, PCP, 1999

“Finalmente ahora escuchemos esto, como gemos en el mundo, el marxismo
marcha incontestablemente a conquistar la hegemonía de la revolución proletaria
mundial...”

—¿Qué se demuestra en el mundo? ¿Qué demuestra? Necesitamos que el
marxismo sea encarnado y lo está haciendo que pasa generando Partidos
Comunistas a nivelar, a dirigir, sus nueva gran ola de la revolución proletaria
mundial que se nos viene...”

El Discurso del Presidente Gonzalo, 1989

¡PERU!

¡TURQUÍA!

¡NEPAL!

CONFERENCIA INTERNACIONAL

21 DE OCTUBRE 2000, A LAS 12.00

HAUS DER JUGEND, FRANKFURT AM MAIN, ALEMANIA

MOVIMIENTO POPULAR PERU

TKP(ML) E.I.O.

Affischen från konferensen i Frankfurt

Angående Fujimoris avgång.

Ingen har väl den senaste tiden kunnat undgå de allt oftare förekommande nyheterna i svensk press angående läget i den reaktionära peruanska statens ledning. Alltsedan Montesinos, chefen för den gamla statens underrättelsetjänst, greps för att ha mutat parlamentsledamöter ur oppositionen att rösta med Fujimori, har rykten och nyheter publicerats var och varannan dag. Den snabba process som följde slutade till slut med Fujimoris och hans regerings avgång och att en interimregering tillsattes i väntan på nya presidentval i vår. Att den gamla staten sjunker djupare och djupare ner i sin allmänna kris och att den inte har något att erbjuda folket mer än en fortsatt fascistisk, folkmördande och landsutförsäljande politik, i överrenstämmelse med dess väsen, är uppenbart för alla; att denna kris fördjupande är ett direkt resultat av folkkrigets fortsatta frammarsch är också klart och likaså att folkkriget fortsätter att vinna stora segrar under ledning av Perus Kommunistiska Parti. Dessa och andra frågor skall vi titta närmare på i artiklen som följer.

När Fujimori meddelade från Japan att han tänkte avgå som Perus president var det inte många som blev förvånade, under många år hade fler och fler röster inom reaktionen höjts och krävde hans avgång. Med det uppenbara valfuskets, mutorna i parlamentet, säkerhetstjänstens stängande av inom reaktionen politiska motståndares medier, de systematiska lögnerna o.s.v. sågs inte Fujimoris regim som legitim av i stort sett någon. Att den inte representerade folkmajoritetens intresse är givet, men det var inte därför den föll. Anledningen till att Fujimori föll var för att han inte tjänade imperialismen tillräckligt bra, d.v.s. inte klarade av att lösa de uppgifter den hade att uppfylla, vilka Partiet etablerar som följande: 1.) Restrukturera den gamla staten, 2.) Blåsa nytt liv i byråkratkapitalismen och 3.) Förinta folkkriget, och av dessa tre uppgifter är det den sista som mer än något annat ledde till hans fall, utan tvärtom vad Fujimori försökte åstadkomma fortsätter folkkriget utvecklas segerrikt. Låt oss titta närmare på de olika uppgifterna, vi börjar med restruktureringen av den gamla staten. Regimen kunde inte för någon gömma sitt fascistiska väsen, hur mycket den än försökte gömma sig under en demoliberal mask. Den visade hela tiden ett beräknande förnekande av parlamentet, samtidigt som den använde parlamentet för att få igenom de lagar den

behövde, även om de viktigaste lagarna stiftades av den exekutiva makten. Den trampade på sina egna lagar, på konstitutionen och på hela det demoliberala juridiska systemet. Valen användes bara som ett medel i det kontrastsubversiva kriget och den s.k. oppositionen var bara ett ytterliggare medel för att legitimera regimen, men mer om det längre fram. De väpnade styrkorna, den gamla statens ryggrad, vilka idag arbetar som ett militariserat politiskt parti, var de som hela tiden bar upp Fujimoris regim, under Yankee-imperialismens direkta ledning i det kontrastsubversiva kriget. Inte på något sett har de kunnat restrukturerat den gamla staten och göra den legitim i massornas ögon, självklart beroende på folkkrigets obehagliga marsch mot maktens erövring i hela landet. Hur har man då lyckats med sin andra uppgift, har man lyckats få ekonomin på fötter med den s.k. fujichocken och den fortsatta åtstramningen av folkets livsnödvändigheter till förmån för imperialismens, byråkratkapitalismens och halvfeodalismens intressen, svaret är otvetydigt nej. Trots att man sålt ut i stort sett allt man har att sälja, gruvor, oljafyndigheter, telebolaget, järnvägen, fiskeflottan etc. har man inte lyckats blåsa nytt liv i byråkratkapitalismen. Den lilla uppgång som vissa borgerliga ekonomer tyckte sig se under mitten av nittioalet har förvandlats till ett ännu desperat läge för reaktionen än någonsin förr. Jordbruket fortsätter vara i totalt förfall och statsskulden har stigit

trots att staten har fått in pengar på alla utförsäljningar av statliga bolag. Den ballong man byggde upp genom att använda pengar från utförsäljningen för att blåsa nytt liv i ekonomin har spruckit. Vad det gäller den sista uppgiften, att förint folkkriget, har reaktionen fått äta upp sitt illasinnade tal om "pacificeringen" av landet genom att folkkriget, genom sina hårtslående aktioner, har fått dem att sätta talet om "senderos död" i vrångstrupen dagligen. Fujimori hyllades tidigare av imperialismen, reaktionen och revisionismen som mannen som lyckats gripa Ordförande Gonzalo, den peruanska revolutionens Anförarskap, och andra kamrater ur ledningen. Detta var utan tvivel ett slag mot Partiet, men inte på något sätt en vändpunkt, eller för att tala med Ordförande Gonzalos ord: "Somliga tror att det är ett nederlag, de drömmar! Vi säger till dem; dröm vidare! Det är helt enkelt en krök, ingenting mer! En krök på vägen. Vägen är lång och vi skall färdas den. Vi kommer att segra! Ni kommer att se det!". Den inflektion, som följde av den krök Ordförande Gonzalo talade om, var en kvantitativ minskning i det revolutionära läget, men på intet sätt var PKP krossat och alla förutsättningar fanns för att utveckla och föra folkkriget till maktens erövring i hela landet. Till detta uppstod en högeropportunistisk linje, som reviderade gonzalos tänkande, förnekade möjligheten att utveckla folkkriget, och kapitulerade inför imperialismen och den inhemska reaktionen, bestående av

olika personer som tidigare på olika sätt och i olika grad hade haft ett förhållande till PKP och folkkriget i Peru. Denna linje var synnerligen illasinnad och samarbetade direkt med den peruanska regimen och dess herre yankeeimperialismen, i sina gemensamma ansträngningar att förintå folkkriget. De angav och mördade kommunister och revolutionärer och försökte till och med använda sig av Ordförande Gonzalos namn i sitt vidriga hantverk. Idag har denna svarta linje fullständigt krossats av att Partiet hela tiden har hållit högt revolutionens röda fana, tillämpande gonzalos tänkande, alltid hållande fast vid den peruanska revolutionens Anförrarskap, Ordförande Gonzalos. Trots att Fujimori mobiliserade stora militär kampanjer mot den Nya Staten, trots att man i dessa använde både attackhelikoptrar, artilleri lämpligt för konventionell krigföring och bombplan, trots att man utvecklade en fascism anpassad just för att bekämpa folkkriget och trots att man aktivt har använt sig av de eländiga råttorna i den högeropportunistiska linjen har man inte heller lyckats uppfylla sin viktigaste uppgift, att förintå folkkriget, tvärtom, folkkriget står idag på tröskeln till att fullständigt övervinna kröken och maktens erövring i hela landet är idag ett reellt och konkret perspektiv.

Alltså bakom Fujimoris fall står alltså hans oförmåga att uppfylla för reaktionen alltmer överhängande problem, av dessa framförallt frågan om att folkkriget fortsätter att utvecklas starkt,

samtidigt som den demo-liberala masken har hamnat på skam när regimens fascistiska väsen blivit tydlig för fler och fler. Vad kännetecknar på Fujimoris regim? Jo, just dess fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande väsen, under yankeeimperialismens skyddande hand och upplyft av de väpnade styrkorna. Fujimoris regim är den mest folkmordiska regimen hittills under folkkriget, och då skall man hålla i åtanke de folkmord som tidigare regimer gjorde sig skyldiga till, t.ex. under Belaunde, de väpnade styrkornas folkmord på landsbygden 82-83, med utplånandet av hela byar och regelrätta avrättningsläger, eller folkmorden i fängelserna 86 under Alan Garcias fascistiska APRA-regering, då ca 300 krigsfångar och politiska fångar mördades. Fujimoris regim är också den mest landsutförsäljande, den mest otyglad proimperialistiska tills idag. I stort sett allt den har kunnat har den sålt ut och den har inte visat någon som helst vilja att skydda det peruanska territoriet, utan snällt underordnat sig sin herre yankeeimperialismen vad gäller de landavträdelser som denna krävt t.ex. vid gränsen mot Ecuador. Fascismen som utvecklats av regimen sedan den 5:e april 1992, dagen för Fujimoris självkupp och yankeeimperialismens övertagande av den direkta ledningen i det kontrasubversiva kriget, är speciellt utformad för att bekämpa folkkrig. Inom detta utvecklar man i städerna en minutiös polisiär kontroll styrd av de väpnade styrkorna och på landsbygden en

korporativ militarisering, med syfte att slå bondemassorna i järn under en stenhård repression och civilkontroll, t.ex. de stora statliga jordbruken, för att försöka skilja gerillan från massorna och som ett led i den absoluta centraliseringen av den gamla staten, allt med syfte att förrinta folkkriget. Runt om i landet utvecklas olika korporativa organisationer för att öka civilkontrollen och den absoluta centraliseringen, t.o.m. universitetet militariserades och "reorganiserades" efter deras planer. Angående det juridiska så införde man antiterrorist lagar värre än någonsin tidigare, militärdomstolar för fredstida brott, otidsbestämda straff, förnekande av rätten till försvar, retroaktiva lagar etc..

Vad är då den s.k. oppositionen? Är de dessa den folkets verkliga representan-

ter som de försöker utmåla sig? Är den en motpol mot den fascism som utvecklats under Fujimori? Eller vad är dom egentligen? Reaktionen har under Fujimori bara spelat rollen av att legitimera regimen, just genom att ge sken av att folket kan välja en annan väg i den reaktionära statens val, men vad erbjuder de egentligen, ingenting annat än en fortsättning av samma politik. Fascismen och den absoluta centraliseringen av staten är inget som Fujimori har genomfört p.g.a. någon inneboende ondskas, utan för att det är något de tvingats till av folkkrigets obevekliga frammarsch, därför står det inte oppositionen fritt att välja, ty fascismen är anpassad för att bekämpa folkkriget och så länge detta avancerar, och det kommer det fortsätta göra, kan inte fascismen avskaffas. Oppositionen kan alltså inte erbjuda något nytt, vad gör de då?

Fujimori

Toledo

Upprepar allt som regimen säger, på alla områden. Oppositionens motkandidat i valen i våras, Alejandro Toledo, fördes fram tre veckor innan första valomgången av regimen medier och opinionsinstitut, direkt kontrollerade av SIN (Nationella Underrättelsetjänsten), samma regim som Toledo sa sig vara emot. Att spela arg opposition för att legitimera regimen, men alltid beredda att ta steget in i den reaktionära statens ledning, som de fascistiska, folk-mördande och landsutförsäljande väpnade styrkornas marionett, under yankeeimperialismens ledning, det är en roll som Toledo och hans likar inom "oppositionen" spelar utmärkt. Om Fujimori nu är försvunnen för alltid och dessa herrar skulle få ta över, så är det bara för att den förstnämnde inte längre kan tjäna yankeeimperialismen lika bra som de skulle kunna. Toledo, yankeen med indianansikte, är inte och kommer aldrig att vara ett alternativ till godsägarbyråkrat staten, utan tvärtom en del av denna.

Efter att Montesinos filmats när han mutade parlamentsledamoten Alberto Kouri, ur den nämnda "oppositionen", att rösta med Fujimori i parlamentet, var det inte många som blev förvånade, möjligtvis över att det filmades, men inte över att den ökande chefen för SIN och Fujimoris rådgivare mutade någon. Det var allmänt känt att Fujimori var i minoritet i parlamentet och att ett antal ledamöter från "oppositionen" hade gått över till Fujimori efter att blivit valda,

däribland Kouri. Fujimori uttalade sig efter två dagars tystnad och tillkännagav att nyval skulle hållas och att han själv inte skulle ställa upp, än mer sade han att underrättelsetjänsten SIN skulle läggas ner. Efter detta finns det mycket oklara uppgifter, först sades det att Montesinos hade fängslats, detta togs sedan tillbaka och man förklarade att han inte fanns i militärhögkvarteret. Senare visade sig att Montesinos fanns i Panama, för att det senare åter skulle rapporteras om att han på nytt på hemlig väg kommit in i Peru och planerade en militärkupp. I hela denna veva tog Fujimori beslut om att avskeda delar av militärledningen, självklart med yankeeimperialismens godkännande. I samband med detta gjorde också en överste i de reaktionära styrkorna "uppror" och intog tillsammans med en skara på 60 personer den lilla gruvstaden Toquepala, vid den chilenska gränsen, men detta ebbade snart ut i sanden. Samtidigt som detta hände hade Fujimori beordrat en jakt i hela landet på Montesinos, medan vissa hävdade att detta bara var ett spel för gallerierna och att Montesinos befann sig i presidentpalatset. Fujimoris chanser att sitta kvar verkade mindre och mindre sannolika och rykten om att han tänkte avgå började spridas, men det var inte förrän han åkt till Japan, hans föräldrars hemland, som han tillkännagav beslutet. Kort därefter kom uttalande från olika personer i Fujimoris regering där de tillkännagav att de skulle hoppa av, rättorna visste när det var dags att lämna det sjunkande skeppet,

och som de ormar de är började de genast attackera sin gamle kompanjon. Snart tillsattes en interrimregering som skulle verka tills valen i vår, bl.a. med den parlamentets talman Valentin Paniagua som tillförordnat president (även han från den s.k. oppositionen), och med den gamle generalsekreteraren i FN, Javier Pérez de Cuellar som ansvarig för att rensa institutionerna från "fujimorismen", vilket ger en ganska bra vägledning för att förstå imperialismens roll i det som skedde. Vad gäller allt det som Fujimori har sagt ska man inte ta något av det på orden, för denna regim har gjort lögnen till norm och tillämpar lögnen på samma systematiska sett som de tyska nazisterna gjorde under Hitler: "ljug, ljug, så att något stannar kvar". Vissa saker kan man direkt säga är uppenbara lögner, t.ex. att SIN skulle läggas ner, kanske byter det namn, men att en stat skulle lägga ner sin underrättelsetjänst under brinnande inbördeskrig, det kan inte ens de svenska journalister som rapporterar detta i morgon- och kvällspressen tro på. Efter att Fujimori deklarerat att han skulle avgå som president sa han också att det inte var otänkbart att han skulle komma att ställa upp i den kommande presidentvalen, vilket man inte helt kan utesluta, så framtiden får utvisa om vi sett det sista av Fujimori eller inte.

Spelar det egentligen någon roll för det peruanska folket vem som de väpnade styrkorna väljer att hålla upp som sin

marionett? Nej! För vem som än styr inom det reaktionära lägret förändras inte statens väsen. Den fortsätter att vara en godsägar-byråkratisk diktatur, vars ryggrad är de fascistiska, folkmördande och landsutförsäljande styrkorna, vilka idag uppträder som ett politiskt parti, direkt ledda av yankee-imperialismen. Det som det peruanska folket behöver och önskar är inte bara ett byte av regering utan ett krossande av den nämnda gamla statens diktatur, det behöver Folkrepubliken Peru av Nydemokrati, folkets demokratiska diktatur. Det peruanska folket fortsätter därför att marschera framåt i bortsopandet av imperialismen, feodalismen och byråkratkapitalismen, under ledning av proletariatet, vars bästa söner och döttrar utgör dess kampstab, dess avantgarde: Perus Kommunistiska Parti. "Ingen och inget kan stoppa oss, varken imperialismen, reaktionen, revisionismen eller naturen!", så lyder ett slagord från Partiet, och denna sanning visas med all tydlighet i de aktioner som varje dag skakar den ruttna gamla staten i själva dess grundvalar. Folkkriget fortsätter att avancera under sina planer för att bygga upp makten erövring, genom att hålla fast vid slagorden "Lär av Ordförande Gonzalo!" och "Förkroppsliga gonzalos tänkande!". För det är genom gonzalos tänkande och under Ordförande Gonzalos Anförarskap som PKP kommer att erövra makten.

La Asociación de Amistad Suecia - el Nuevo Perú es una asociación que tiene como objetivo trabajar para desarrollar y fortalecer los lazos de amistad entre el pueblo sueco y el pueblo peruano. La asociación tiene la opinión inquebrantable de que es sumamente importante apoyar la brega del pueblo peruano por su autodecisión y libertad.

Es por estas razones que la asociación no puede de ninguna manera solidarizarse con el viejo Perú, ese Perú que en la actualidad es gobernado por las fuerzas armadas, encabezadas por Hermoza Ríos y en el cual el títere de Fujimori es simplemente un vulgar y barato mascarón de proa. Este viejo Perú no es de ninguna manera una sociedad que la absoluta mayoría del pueblo peruano desea, sino por el contrario.

El pueblo peruano desea una sociedad nueva, un nuevo Perú. Hoy en día El Nuevo Perú no es solamente un deseo, sino una realidad. En los andes crece el Nuevo Perú como un nuevo estado que defiende los derechos e intereses del pueblo, éste estado está constituido por diferentes tipos de comites populares en los cuales el pueblo ejerce su poder y decide sobre su propio destino. La fuerza que dirige el desarrollo del Nuevo Perú es el Partido Comunista del Perú, y es este quien dirige esa guerra popular de liberación nacional que el pueblo peruano viene luchando contra sus opresores.

El viejo Perú está siendo estremecido en sus cimientos profundos y atraviesa una difícil crisis, el hambre y la desocupación se expanden cada vez más. El pueblo peruano combate esto a través de luchar para que el campesinado sea dueño de la tierra en que trabaja, para que los trabajadores reciban un salario justo por su jornada y para fomentar la producción nacional. La Asociación de amistad Suecia - el Nuevo Perú se solidariza con y apoya la lucha del pueblo peruano.

El viejo Perú y su régimen intentan por todos los medios impedir el desarrollo del país e intentan por el contrario retroceder el reloj de la historia con la ayuda de una fuerte represión contra las fuerzas progresivas del país y con la ayuda de masacres planeadas y sistematizadas contra las masas progresivas, es decir a través de genocidios sistematizados. El pueblo peruano no se paraliza ni contempla como sus hermanos y hermanas son asesinados por los defensores del viejo Perú, sino por el contrario. Bajo dirección del Partido Comunista del Perú las masas populares del país se organizan con el fin de barrer el viejo orden con la guerra popular, el pueblo peruano sabe su derecho y lucha por imponerlo. La asociación considera que esta lucha del pueblo peruano es justa y le brinda su apoyo resuelto.

El régimen que gobierna el viejo estado peruano no representa las amplias masas, por el contrario representa solamente una pequeña minoría de los ciudadanos peruanos. La fuerza que esta detrás del régimen peruano son los Estados Unidos y son ellos quienes mantienen el caduco estado peruano y le dicta su política. El pueblo peruano lucha contra esta dominación extranjera y en cambio eleva su propio estado, que representa los intereses de la mayoría popular, la República Popular del Perú.

La asociación considera que el pueblo peruano, así como todos los demás pueblos, tiene un derecho inviolable de ser señores de su propia casa y de decidir de su propio destino, es por esto que la asociación trabaja para difundir información y apoyar la lucha del pueblo peruano por la República Popular del Perú.

La Asociación de Amistad Suecia - el Nuevo Perú convoca a todos los que quieren trabajar para desarrollar y fortalecer los lazos de amistad entre el pueblo sueco y el pueblo peruano a unirse en y apoyar nuestro trabajo.

Asociación de Amistad Suecia - el Nuevo Perú

VfSNP, Box 67, 212 12 Malmö
vfsnpyaperu@hotmail.com

sección local Lund tel. 073-6277526

sección local Malmö tel. 073-6277526

sección local Estocolmo tel. 070-4304888

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru är en förening vars syfte är att verka för att utveckla och stärka vänskapsbanden mellan de svenska och peruanska folken. Föreningen hyser den orubbliga uppfattningen att det är synnerligen viktigt att stödja det peruanska folkets strävan efter självbestämmande och frihet.

Det är därför som föreningen inte anser sig på något sätt kunna solidarisera sig med det gamla Peru, det Peru som i dagsläget styrs av de väpnade styrkorna, med Hermoza Ríos i spetsen, för vilka Fujimori endast är en billig galjonsfigur. Detta det gamla Peru är inte på något vis det samhälle som den absoluta majoriteten av det peruanska folket önskar sig, tvärtom.

Det peruanska folket önskar ett nytt samhälle, det nya Peru. Det Nya Peru är i dagsläget inte endast en önskan, det är en verklighet. I Perus bergs- och djungelområden växer det Nya Peru som en ny stat som försvarar folkets rättigheter och intressen, denna stat består av olika typer av folkkommittéer där folket utövar sin egen makt och beslutar över sina egna öden. Den kraft som leder utvecklingen av det Nya Peru är Perus Kommunistiska Parti, som leder det folkkrig för nationell befrielse som det peruanska folket utkämpar mot sina förtryckare.

Det gamla Peru skakas i sina djupaste grundvalar och genomgår en svår kris, svälten och arbetslösheten breder ut sig alltmer. Det peruanska folket bekämpar detta genom att kämpa för att bönderna ska få äga den jord som de brukar, för att de arbetande ska få en rimlig ersättning för sitt arbete och för att främja den nationella produktionen. Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru solidariserar sig med och stödjer denna det peruanska folkets kamp.

Det gamla Peru och dess regim försöker med alla medel stoppa landets utveckling och vill istället försöka vrida klockan tillbaka med

hjälp av planerade och systematiska massakrer på de framstegsvänliga massorna, dvs. genom systematiskt folk mord. Det peruanska folket sitter dock inte paralyserade och ser på när deras bröder och systrar slaktas av det gamla Perus försvarare, tvärtom. Under ledning av Perus Kommunistiska Parti organiserar landets folkmassor sig i syfte att sopa bort den gamla ordningen med folkkriget, det peruanska folket vet sin rätt och kämpar för att hävda den. Denna det peruanska folkets kamp anser föreningen vara rättvis och ger den sitt helhjärtade stöd.

Den regim som styr den gamla peruanska staten representerar inte de breda folklagren, tvärtom representerar den endast en mycket liten minoritet av de peruanska medborgarna. Den kraft som står bakom den peruanska regimen är Förenta Staterna och det är de som håller den sönderfallande gamla peruanska staten under armarna och dikterar dess politik. Det peruanska folket kämpar mot denna utländska dominans av landet och lyfter istället fram sin egen stat, som representerar folkmajoritetens intressen, folkrepubliken Peru.

Föreningen anser att det peruanska folket, precis som alla övriga folk, har en okränkbar rätt att vara herrar i sitt eget hus och själva bestämma sitt öde, föreningen vill därför verka för att sprida information kring och stödja det peruanska folkets kamp för folkrepubliken Peru.

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru manar alla som vill verka för att utveckla och stärka vänskapsbanden mellan de svenska och peru

Vänskapsföreningen Sverige - det Nya Peru

VfSNP, Box 67, 212 12 Malmö

vfsnpyaperu@hotmail.com

lokalavdelning Lund tel. 073-6277526

lokalavdelning Malmö tel. 073-6277526

lokalavdelning Stockholm tel. 070-4304888

Friendship Association Sweden - the New Peru

The Friendship Association Sweden - the New Peru is an association, the purpose of which is to develop and strengthen the bonds of friendship between the Swedish and Peruvian peoples. The association is of the firm opinion that it is extremely important to support the Peruvian people's striving for self-determination and freedom.

That is why the association cannot in any way solidarize with the old Peru, the Peru that is presently controlled by the armed forces, headed by Hermoza Ríos, for which Fujimori is nothing but a cheap figurehead. This old Peru is not in any way the society that the absolute majority of the Peruvian people desire, on the contrary.

The Peruvian people want a new society, the new Peru. The New Peru is today not only a wish; it is a reality. In the Peruvian mountain and jungle areas the New Peru is growing as a new state, which defends the rights and interests of the people. This state consists of different kinds of people's committees, where the people exercise their own power, and decide over their own destinies. The force that leads the development of the New Peru is the Communist Party of Peru, which leads the people's war for national liberation fought by the Peruvian people against their oppressors.

The old Peru is being shaken at its very foundations and is going through a severe crisis. Starvation and unemployment are spreading more and more. The Peruvian people resist this by fighting for the peasants to be able to own the land they till, for the working to receive fair compensation for their work, and to promote national production. The Friendship Association Sweden - the New Peru solidarizes with and supports this struggle of the Peruvian people.

The old Peru and its regime are trying to halt the country's development by any means, and instead they want to try to turn back the

clock using planned and systematic massacres on the progressive masses, i. e., through systematic genocide. The Peruvian people, though, are not just sitting paralyzed, watching their brothers and sisters being slaughtered by the defenders of the old Peru; on the contrary. Under the leadership of the Communist Party of Peru, the masses of the country are organizing in order to sweep away the old order with the people's war. The Peruvian people know their rights and struggle to assert them. The Association considers this struggle of the Peruvian people to be just and gives it its full support.

The regime that controls the old Peruvian state does not represent the broad mass of the people. On the contrary, it represents only a very small minority of the Peruvian citizens. The force that is behind the Peruvian regime is the United States, and they are the ones who prop up the disintegrating old Peruvian state and dictate its politics. The Peruvian people are fighting this foreign domination of the country, and instead hold up their own state, representing the interests of the majority of the people, the people's republic of Peru.

The Association is of the opinion that the Peruvian people, like all other peoples, have an inviolable right to be masters in their own house and control their own destiny. Therefore, the Association wants to spread information on and support the struggle of the Peruvian people for the People's Republic of Peru.

The Friendship Association Sweden - the New Peru calls upon everyone who wants to work for the development and strengthening of the bonds of friendship between the Swedish and Peruvian peoples to join and support our work.

Friendship Association Sweden - the New Peru

VfSNP, Box 67, 212 12 Malmö

vfsnpnyaperu@hotmail.com

Lund local branch phone 073-6277526

Malmö local branch phone 073-6277526

Stockholm local branch phone 070-4304888

För mer information om folkkriget i Peru:
Besök tidningen Sol Rojos/Red Suns hemsida!

¡Proletarios de todos los países, uníos!

Página de Internet de la Revista Sol Rojo

- El Presidente Gonzalo, el Partido Comunista del Perú
- La Defensa de Nuestra Jefatura y el Apoyo Internacional a la Guerra Popular
- El Movimiento Popular Perú (MPP)
- Los Prisioneros de guerra y los Presos Políticos
- Cultura
- Numeros actuales y anteriores de la revista Sol Rojo

— www.solrojo.org —

— www.redsun.org —

Hemsida på **spanska** och **engelska** med dokument från PKP och MPP, nyheter från folkkriget, revolutionär kultur, mm.
Ovan information om hemsidans innehåll på spanska.

VfSNP, BOX 67, 212 12 MALMÖ
vfsnppnyaperu@hotmail.com

LOKALAVD. LUND

073/6277526

LOKALAVD. MALMÖ

073/6277526

LOKALAVD. STOCKHOLM

070/4304888